

Subscription
Inland: Rs. 50/- per year.
FOR ADVERTISEMENTS
Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No Q/J/64/News/87
Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday
Vol. 148 Nos. 23, 24 & 25
Jaffna, FRIDAY, 2nd, 9th, & 16th SEPTEMBER 1988
RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the Morning Star to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukoddai.

New Principal Jaffna College

The appointment of Dr. S. Jebanesan as the new Principal of Jaffna College, we believe will be greeted with general satisfaction or rather with general enthusiasm by the entire Christian community of Jaffna. In these days of acute shortage of highly qualified candidates for important positions Jaffna College must be congratulated on its securing the services of a person of the calibre of Dr. Jebanesan. Dr. Jebanesan has a string of degrees. These were not picked up on the way as he went along life.

As a person should pursue virtue he went after them; and they are varied. At the University of Ceylon he read for his B. A. and Diploma in Education. He is also a B. D. of Serampore an M. A. (Philosophy) of Madurai, an M. A. of Peradeniya and a Ph.D. of Jaffna. It may be seen that it is not merely as many degrees but they are varied in his tastes are catholic and cover a wide range.

Dr. Jebanesan is that rare phenomenon in Jaffna, of a man who values knowledge for its own sake. He is a collector of old and rare books, who takes all knowledge to be his province and live in the world of books, though he has his feet solidly planted on the ground. We believe that anybody getting his Ph.D. degree must take his dwelling for the time being in the world that he is dealing with. This is particularly true of those dealing with historical subjects. Dr. Jebanesan did his Ph.D. on the "Batticotta Seminary" and still to some extent, perhaps moves in that atmosphere. His favourite characters of the period were H. R. Hoisington among the missionaries and J. R. Arnold among the locals and he never thinks that he has collected all the information that he wants.

He is a pleasant conversationalist who can back most of

his points with apt quotations and anecdotes. He is a favourite preacher of every congregation who has listened to him. While his ideas are grounded in the Bible, they can knock about the world and gather points from poets and statesmen. When he preaches there is no lack of interest on the part of the listeners.

Many qualities are required in school Principal; knowledge of governmental regulations, an ability to get on with colleagues and get their co-operation, administrative ability (which essentially means the ability to write many letters) and popularity in the environment. But above all a Principal should be a person of an inspiring personality. This is secured by the students and teachers coming to realize that the Principal is not dedicated to himself but to higher things. Dr. Jebanesan will be an inspiring Principal because students and teachers will come to realize that the Principal is genuinely dedicated to the subject of advancing knowledge ie popularizing what is known and getting to know what is yet not known. The staff and students of Jaffna College are blessed in that they have secured such a Principal.

His wife who is also a teacher of Jaffna College is an L. T. C. L. and a daughter of the late Mr. J. G. Rajakulendran a former Minister of Commerce of Ceylon and Mrs. Rajakulendran.

Dr. Jebanesan is the son of the Rev N Subramaniam and the late Kanagam Subramaniam of Chavakachcheri and a brother of the Rev. Sugunanthan and the Rev Manopavan and a grand-nephew of the late Rev. E. K. Yesuthasan himself a good Tamil scholar. So he is in good ecclesiastical setting. May the Lord bless his work.

Old Boy
117, College Lane
Vaddukoddai.

Deacons' Ordinations

Three of the young workers of the Jaffna Diocese of the C. S. I. were ordained as Deacons of the Church of South India on Saturday the 13th of August 1988 by the Rt. Revd. D. J. Ambalavanar, Bishop of the Diocese at the Cathedral Church Vaddukoddai. The Rev. S. Pancharatnam is Worker in Charge of the Araly Church who had his theological education in the Tamilnadu Theological Seminary, Madurai from 1980 to 1985. He joined the Diocese as Assistant Worker in the Colombo

Church. He is now worker in charge of the Araly Church.

The Rev. Earl P. Solomons joined the Tamilnadu Theological Seminary in 1982 and completed his studies there and obtained the B. D. degree in 1987. He joined the ministry of the Diocese in May 1987 and has been worker in charge of the Alaveddy - Sandilipai Churches.

The Rev. P. Joshua Sooriakumar came to us from the Christa Seva Ashram, Chunnakam and has been worker in charge of the Shalomnagar - Konavil Churches from August

1987. He is also responsible for much of the development and rehabilitation work in that area. He studied at the Pili-matalawa Theological College for two years and again for three years from 1980 to 1983 at the Tamilnadu Theological Seminary.

We wish these young Deacons Good's blessings and guidance in their ministry.

Memorial Service - S. K. Thiravianayagam

The service in memory of the late Mr. S. K. Thiravianayagam. Attorney-at-law of Chavakachcheri was held on Friday the 26th of August at 10 a. m. at the Chavakachcheri Church. That day was the first anniversary of Mr. Thiravianayagam's death. The service was conducted by the Pastor the Rev. Sam Thampoe and the sermon was preached by the Rev. D. S. Thiagarajah. The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop of the Diocese unveiled the mural tablet in the Church in memory of the late Mr. Thiravianayagam, and said the closing prayer and benediction. Mrs. Ratnarajah, a daughter of the deceased gave a fellowship lunch at her home to all those present.

A Memorable Day at Mankulam

Sunday, the 17th of July was a memorable day at Mankulam. The Mission Centre of the Jaffna Diocese saw yet another important development in its brief history. The land at Mankulam was obtained by the Diocese in 1982, and work started there soon after. In June 1984, the Diocese established the Day Care Centre, which is now housed in an attractive building. There are more than 60 children under the age of five being cared for, every day at the Centre. A Vocational Training Centre was also established at Mankulam early in 1987. There are now regular courses in Sewing, Tailoring and Stenography for girls. There is also a course in mechanised carpentry, which has just commenced. Most of the students will be males, although girls also will be encouraged to take to this vocation.

The Church at Mankulam has been growing steadily, and there is an average of about 150 worshippers every Sunday. The important event on Sunday, the 17th of July was the dedication of the newly completed parsonage. There was a very large gathering of members, friends and well-wishers. The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop of the Diocese at

IN CHERISHED MEMORY
OF OUR BELOVED
BROTHER AND UNCLE

Ragunathan Christy Thavarajah

Arrival: 27-08-1922
Departure: 12-09-1988

"It's a month you left us here
To reach a better place up there
Death doth hide
But not divide
Thou art with the creator
And the creator with Thee
In Christ united still are we."

Ever sorrowing sister, nephews
nieces, grand nephews, grand
nieces in U. S. A., Papua N.G.
and Sri Lanka.

IN MEMORIAM

TREASURED MEMORY
OF
OUR DEAR PARENTS

Karthigesu Edward

called home 2nd September 1973
(15th Anniversary)

and

Alice Kanagammah

called home 30th October 1985
(3rd Anniversary)

With fond and cherished
memories.

Affectionately remembered by
your children and grand-children
— here and abroad.

"Selvastan",
Chavakachcheri.

a brief service at 11 a. m. dedicated the new parsonage. Among the many friends who attended was Miss Muriel Hutchins of Karuna Nilayam, Kilinochchi. The Fellowship Lunch followed the dedication in which over 500 people participated. The Rev. & Mrs. D. S. Thiagarajah our workers at Mankulam are to be congratulated on the rapid development of this Centre. The event that captured the hearts of all those present that day was the welcome by the Musical Band by the little ones of the Day Care Centre,

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI
Estd. 1841.

திருத்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது]

நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்: பாவம் எதற்குலாத்துக்கும் இழிவாம்

மலர் 148

2,9,16-9-1988

[இதழ் 23 24,25,

கிறிஸ்தவ ஆலோசனை திருப்பணி நிலையம்

வேலூரில் இனிய குழுவாடன் கூடிய மரங்களாடந்த கிறிஸ்தவ ஆலோசனைத் திருப்பணி (கவுன்சலிங்) நிலையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. டாக்டர் பி. ஜே. பிரசாந்தம் இங்கேயுள்ள இயக்குநர்.

1971ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்ட இந்நிலையத்தில் 1973ஆம் ஆண்டிலிருந்து இயக்குநராக இருந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு பாடுபட்டு வருகிறார் டாக்டர் பிரசாந்தம். இவர் அமெரிக்காவிலுள்ள டெக்ஸாஸ் மெடிக்கல் நிலையத்தில் எம். எ. 'கவுன்சலிங்' படித்தார்.

இவருடைய துணைவியார் திருமதி மீனாட்சி பிரசாந்தம் இந்த நிலையத்தில் போராளியையாக கடமையாற்றுகிறார். ஆங்கில பிரதேசத்தை சேர்ந்த டாக்டர் பிரசாந்த அவர்களுக்கும் மீனாட்சிக்கும் 1973இல் திருமணம் நடந்ததாம். இவருக்கு இரு குழந்தைகள்.

ஆலோசனைத் திருப்பணி (கவுன்சலிங்) என்றால் என்ன? "ஒருவன் தன் பிரச்சனைகளையும் பிரம் பிரச்சனைகளையும் சமாளிக்க ஒற்றமன உறுதி அளிப்பதைத் தான் 'கவுன்சலிங்' என்கிறோம்." என்கிறார் டாக்டர் பிரசாந்தம். இந்நிலையத்தில் மனித உறவுகள், உறவு பரிசீலி, மனவளம் ஆகியவற்றில் பயிற்சியாளர்களைத் தேர்ச்சி பெறச் செய்கின்றன.

இரண்டு மாதம் ஒராண்டு இரண்டாண்டு என பல பயிற்சி வகுப்புகள் இங்கு நடத்தப்படுகின்றன. இந்த நிலையத்தில், அமெரிக்கா, கனடா, இலங்கை, மலேசியா போன்ற இரு பத்தொரு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். டாக்டரும் அவர் மனைவியும், நான்கு பேராசிரியர்களாகவும் ஆறு பேர் கடமை யாற்றி வருகின்றனர். இதுவரை இந்தியாவிலிருந்து ஏறக்குறைய 1000 பேரும், பிறநாடுகளிலிருந்து 250 பேரும் இங்கே கவுன்சலிங் பயின்றிருக்கிறார்கள்.

மனித உறவுகள், சமூகப் பிரச்சனைகள் குறிப்பாக தகராறு, இளைஞர்களுக்கு மனச்சிக்கல்கள், சித்தனத் தகராறு, தொழிலாளி - முதலாளி உறவு முறைகள் ஆகியவற்றை எப்படி அணுகுவது, எப்படிச் சரிப்படுத்துவது என்பதைக் குறித்து இந்நிலையத்தில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

இவர்கள், பிற இடங்களிலும் மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து மனநலம் காக்க உதவுகிறார்கள். பல தொழில் நிறுவனங்களும், பல்கலைக்கழகங்களும் தங்கள் அதிகாரிகளைப் பயிற்சி பெற இந்நிலையத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். பிரிட்டிஷ் துறவர் தெம்ஸனின் மனைவியும், அகமதாபாத் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி போன்ற பலரும் இங்கே பயிற்சி பெற வருகிறார்கள் என இந்நிலையத்தில் 1984ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

டாக்டர் பிரசாந்தம் தம் பணியைப் பற்றி விவரிக்கும் போது சில விவரங்களைக் கூறுகிறார்: இந்தியாவில் ஒவ்வொரு 12 நிமிடத்திற்கும் ஒரு தற்கொலை முயற்சி நடைபெறுகிறது. உலகம் முழுவதும் ஒரு நாளைக்குப் பத்தாயிரம் தற்கொலை முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம், மனிதன் தன் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணாதான் என்று நினைக்கின்றான். உயிர் துறக்கப் போவதாக அவன் சொல்லும்போது, குறைக்கிற நாய்க்கடிக்காது" என்பது போல நினைத்து நாம் அதை அலட்சியப்படுத்துகிறோம், அப்படி நினைக்காமல் சாவதைத் தவிர வேறு என்ன வழிகள் இருக்கின்றன என்பதை அவனுக்கு நாம் உணர்த்த வேண்டும்; என்பதை,

மேலும் டாக்டர் கூறுகிறார். "ஒரு நாள் ஒரு கல்லூரி மாணவர் என்னிடத்தில் வந்தார். அவன் தான் உயிர் வாழ விரும்பவில்லை என்றும், தற்கொலை செய்து கொள்ளப் போவதாகவும் என்னிடம் கூறுகிறான். தூக்கமின்மை, மனக்குழப்பம் போன்ற பிரச்சனைகளுக்கு அவன் கண்டுபிடித்த மாற்று - தற்கொலை!

நான் அவனிடம் சொன்னேன் நீ தாராளமாகத் தற்கொலை செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் கொஞ்சம் அவசரம் கொடுங்கள். தொடர்ந்து என்னைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? என்று. அவன் தொடர்ந்து என்னைச் சந்தித்து வந்தான். அந்த மாணவனை விசாரித்ததில் அவன் தொடர்ந்து ஆங்கில பாடத்தில் சிக்கியதையாமல் வருவதும், ஒரு பெண்ணைக் கேசித்தும், அவள் வேறு ஒருவனை மணந்து கொண்டதும் தெரிய வந்தன.

முதலில் அவன் ஆங்கிலம் படிக்கும் முறைகளைக் கேட்டுத் தெரிந்து, அவன் படிக்கிற முறை தவறானது என்பதை அறிந்து, எப்படி படிக்க வேண்டுமென்று சரியான முறைகளைச் சொல்லிக் கொடுத்தேன். அவ்வாறே படித்தான். அடுத்த முறை தேர்வில் சித்தியடைந்து விட்டான். அவனுக்கே தன்செயல் கண்டு ஆச்சரியமாயிருந்தது! உடனே நான் அவனின் இரண்டாம் பிரச்சனைக்கு வந்தேன்.

பிற ஒரு பெண்ணைக் காதலித்ததாகச் சொன்னார். அவளும் உம்மைக் 'காதலித்தாளா?' என்று கேட்டேன். 'ஆமாம்' என்றான். 'அதை எப்படித் தெரிந்து கொண்டீர்?' என்று கேட்டேன். 'அவள் என்னிடம் நன்றாகப் பேசினாள். என்னைப் பார்க்கிறபோது புன்னகை செய்வாள்' என்றான். சரி! அவன் உன்னைக் காதலிப்பதாக எப்போதாவது உம்மிடத்தில் கூறினாரா?' என்று கேட்டேன். இல்லை' என்றான்.

இப்படி ஒவ்வொரு கோளவிகளாகக் கேட்டே அம்மாணவனின் மனக்குழப்பத்தைப் போக்கினார் டாக்டர் பிரசாந்தம். இன்று, அம்மாணவன் படித்துப் பட்டம் பெற்று, திருமணம் செய்து கொண்டு, மகிழ்ச்சியோடு வாழ்கின்றான் எனத் தெரிகிறது. இப்படி ஏராளமான பிரச்சனைகளை டாக்டர் அவர்கள் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்.

டாக்டர் அவர்கள் அடிக்கடி கவுன்சலிங் குறித்து உரையாற்ற வெளிநாடுகளுக்கு அழைக்கப்படுவதுண்டு. இவர் மனைவியும் கவுன்சலிங் வகுப்புகள் நடத்த வெளிநாடு செல்வதுண்டு. வெளிநாடுகளுக்கு இப்பணியாற்றி சொற்பொழிவாற்றி வரும் டாக்டர் அவர்களின் வருத்துக்களை அம்மக்கள் நிரூபித்த கேட்பார்கள், பலர் கேரில் வந்து ஆலோசனை பெற்றார்கள்.

சிதனக் கொடுமை, மனித நல உறவுகள் இவற்றை எளிதான முறையில் தீர்க்க முடியும் என்கிறார் டாக்டர் பிரசாந்தம். இவரின் தூல் ஒன்று கொரிய மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. பல்லாயிரக் கணக்கான பிரதிகள் வெளியாயின.

டாக்டர் பிரசாந்தம், வேலூர் 'ஐ.வலைஸ் கடைஸ்ஸ் பிரேர்' என்ற வாலையில் நடுவில் பணிசெய்யும் வழிகாட்டி நிறுவனத்தின் கௌரவ இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இந்திய சமூக நலத்துறையின் துணைச் செயலாளராகவும், கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தின் 'விசிடயூக்' பேராசிரியராகவும், தமிழக அரசின் மனவியல் நியுணராகவும் கடமையாற்றி வருகிறார்.

உலகளாவிய போராட்டம் நாடு தழுவிய போர்கள், மாநிலத்தோடும் சச்சரவு, தனி மனிதர்களுக்கு இடையேயான சண்டை - இவை அமைதியைக் குலைப்பவை. இவற்றைப் போக்குவதற்கும் பரிசீலனை அமைதி நிலுவைதற்கும் கவுன்சலிங் என்று சொல்லப்படும், ஆலோசனை திருப்பணி - மனித

கணவன் - மனைவி உறவு!

'ஆணும் பெண்ணும் கலந்து உறவாடுவது புனித மிக்க தூய பணி. உண்பது போலவும், உறவாடுவது போலவும் இதுவும் அன்றாடம் நடைபெறவேண்டிய ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சிதான் என்ற நாம் கருதுவது மிகத் தவறு.

கேவலம் கணநேர இன்ப உணர்வுக்காக ஏற்பட்டதல்ல இத்தக் கணவன் - மனைவி உறவு. இது தெய்வத்தின் அருளும் ஆசியும் பெற்ற திருப்பணி. ஒரு நல்ல குழந்தையைப் பெற்றெடுத்து, வளர்த்து அதன் மூலம் ஆண்டவனின் படைப்புத் தொழிலுக்கு உதவி புரியத்தான் அது பயன்பட வேண்டுமே தவிர, நினைத்தபோது தன் வெறியைத் தணித்துக் கொள்ளவும் இன்பம் துரையும் ஆண்மகன் அதைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. நாம் சிழந்தா உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமையாகி விட்டால் மிருகங்களை விட இழிவான பிரவியாகி விடுவோம்.

— மகாத்மா காந்தி

சமூக சேவகி

முல்லை மொட்டு - "நாளைக்கு மலர்ப்போகிறோம்" என்று சந்தோஷப்பட்டது.

ரோஜாப்பு - "நாளைக்கு வரடப் போகிறோம்" என்று கவலைப்பட்டது.

"பிறப்பு எப்போது இறப்பும் அப்போதே உண்டு" என்றது முல்லை.

"மரணத்தை நினைத்தாலே எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது" என்றது ரோஜா;

"எனக்கு அந்த கவலை இல்லை, மீண்டும் எங்கே பிறப்போமோ என்பது தான் என் கவலை" என்றது முல்லை.

"பிறப்பு அவ்வளவு கவலைக்குரியதா? என்று கேட்டது ரோஜா

"நாம் வாழ்வது நமக்காக இல்லையென்னும்போது, பிறப்பில் என்ன சுகம்? நான் மரணத்தை நேசித்தேன்!" என்றது முல்லை.

ரோஜா யோசிக்கத் தொடங்கிற்று!

— கண்ணதாசன்

உறவுகள் மனவளம் உள்பயிற்சி ஆகியவற்றைத் தன்னுள் சுமந்து தனிமனிதனும், சமூகமாய் வியாபித்து நடிமணம் விசுவரும் டாக்டர் பிரசாந்தம் அவர்களும் அவர் துணைவியாரும் செய்துவரும் இத்திருப்பணி அனைத்துக்குப் பயனுள்ளதாய் அமைய வேண்டுமென இறைவனை வேண்டுவோமாக இத்தகைய நிறுவனம் ஒன்று இங்காட்டின் தமிழ்ப்பகுதிகளில் நிறுவப்படவேண்டும், குறிப்பாக இங்காட்டில் நாம் தமிழ்மக்களுக்கு இத்தகைய ஆலோசனைப்பணி அவசியம் தேவை. இதைப்பற்றி திருச்சபைத் தலைவர்கள் சித்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும். இப்பகுதிகளில் இயங்கி வரும் சமூக நல நிறுவனங்களும் இத்தனைக் கவனிப்பது நல்லது.

தாரை ஒளி

உலக முழுவதும் ஆளக்கூடும் அரசர் அதற்குரிய காலத்தையே எதிர்பார்த்து இருப்பார்.

எங்கள் கருத்து

'நானே வழி'

இஸ்ரவேல் மக்கள் எகிப்திலிருந்து கானான் நாட்டிற்குச் சென்ற பயணத்தின் வரலாறு இருபிரிவுகளைக் கொண்டது. முதற்பகுதி, எகிப்தை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சீனம் மலைக்கு வந்து சேர்ந்தது "இரண்டாம் பகுதி, கானான் பயணம்"

பயணத்தின் இவ்விரு பிரிவுகளுக்கு மிடையில், கடவுளுக்கு மோசேக்கும் நிகழ்ந்த உரையாடல் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வுரையாடலின் நிகழ்ச்சி விசுவாசத்தின் தேவைக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்துள்ளது

இந்த பயணத்தில் இஸ்ரவேல் மக்களை வழி நடத்தும்படி அழைக்கப்பட்ட மோசே, தான் இருந்த சூழ்நிலையைக் கடவுளுக்கு எடுத்துக் கூறுவதுடன் இவ்வுரையாடல் துவங்குகிறது. 'நான் உன்னை அறிவேன், நீ எனக்குத் தேவை, நீ செய்ய வேண்டிய பணி என்னிடத்தில் உண்டு, எனக் கடவுள் மோசேயிடம் சொல்லியிருந்தார்.

கீழ்ப்படிதலுடன் மோசே அதை ஏற்றுக் கொண்டான். கடவுளுக்கும் மோசேக்குமிடையே நிகழ்ந்த உரையாடல், இந்த அழைப்பையும் அதன் ஏற்பையும் ஆதாரமாகக் கொண்டது

'ஆற்ற வேண்டிய இப்பணியை நீர் எனக்குத் தந்திருக்கிறீர். என் பெயர் முதலாய் உமக்குத் தெரியும் என்றும், உமது கையில் எனக்குத் தயவு கிடைத்தது. என்றும் நீர் சொன்னீர். ஆதலால், இப்பொழுது உமது வழிகளை எனக்குக் காட்டும் எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கும் என்பதைக் கூறும்' என்று மோசே பேச ஆரம்பிக்கிறான்.

சீனம் மலையிலிருந்து கானான் நாட்டிற்குச் செல்லும் பயணம் கடினமானது தான், முன்பின் அறியாத பாலை நிலங்களைக் கடத்தல் வேண்டும் கொள்ளைக் கூட்டத்தினரைச் சமாளிக்க வேண்டும் உணவுப் பிரச்சினை, மக்களின் மனச் சோர்வு, நம்பிக்கை இழத்தல் ஆகியவற்றையும் சமாளித்தாக வேண்டும்.

எனவே, இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் கடவுள் செய்யப்போவதென்ன என்பதை அறிய மோசே விழைந்தான். நாமும் இன்று, இப் பயங்கரமாக சூழ்நிலையில், போக வேண்டிய வழி தெரியாமல் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதை அறியாமல் மோசேயைப் போல் இறைவா, நீர் அடுத்து செய்யப் போவது என்ன; என்று தானே கேட்கிறோம்! கடவுள் அளிக்கும் பதிலைக் கவனியுங்கள்.

மோசேக்கும் கடவுள் அளித்த பதில் தான், இன்று நமக்கும் தரப்படுகிறது. கடவுள் கூறுகிறார் 'என் வழிகளை உனக்குக் காட்ட இயலாது. ஆனால், என் பிரசன்னம் (சமூகம்) உன்னுடன் செல்லும் நான் உனக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்' என்பதே.

அதாவது, எவ்விதத்திலும் எல்லா விதச் சூழ்நிலையிலும் என்னைக் காணலாம்' என்ற உறுதி மொழியைத் தவிர எதிர்காலத்தைக் குறித்து வேறொன்றும் தரவியலாது. அது மட்டுமே உன் சமாதானத்தின் அடித்தளமாக அமைய வேண்டும். நான் இங்கும் இருக்கிறேன், எப்போதுமே இருப்பேன் என்ற நிச்சயத்தில் இளைப்பாறுதல் காண நீ கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள் கடவுள் அன்று அளித்த இப் பதில் இன்றும் எமக்குப் பொருந்தும்.

கடவுள் தந்த இவ்வாக்கின் முழுப் பொருளையும் மோசே அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. கடவுளை ஒருவன் தானாகவே கைவிட்டாலன்றி அவர் அவனைக் கைவிடுவதில்லை. எல்லா நிலைமையிலும், எவ்விதப் பாவமிருந்தாலும், கடவுள் கைவிடவே மாட்டார். 'உம்முடைய சமூகம் கூட வந்தாலொழிய எங்களை இவ்விடத்திலிருந்து கொண்டு போகாதிரும்' என்பதே மோசேயின் பதில்!

பெரும்பாலும் நாம் செய்யும் தவறு, நம் வாழ்க்கையை நாமே திட்டமிட்டு செல்ல விரும்பும் இடத்திற்குச் சென்று, பிறகு நாம் சென்ற விடத்தில் நம்முடனிருக்கக் கடவுளை எப்படியாவது கொண்டு வர முயலுவதாகும், இதைத்தானே நாம் இன்னும் செய்து வருகிறோம்.

"நாங்கள் எங்கு போகவேண்டுமோ அங்கு எங்களை அழைத்துக் கொண்டுபோம்" என சொல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதை மோசே அறிந்திருந்தான். கடவுளின் பிர

மகளிர் மன்றம்

பெண்களுக்கு உடற்பயிற்சி

காலையில் எழுந்ததும் சீழ்காணும் பயிற்சிகளில் உங்களுக்கு இயலுமா மானவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து 30 நிமிடங்கள் உடற்பயிற்சி செய்யுங்கள்.

1. இரு கால்களையும் ஒன்று சேர்த்து இரு கைகளையும் இரு பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு நில்லுங்கள். இப்போது நுச்சை உள்ளுக்கு இழுத்துக் கொண்டு அதேகண்ணம் துளிக்காலில் உடர்ந்து நின்று, கைகளைத் தலைக்குமேல் நேராக உயர்த்திப் பிடியுங்கள். இந்தநிலையில் 1, 2, 3 என்று 10 வரை எண்ணுங்கள். இப்போது மெதுவாக மூச்சை வெளியில் விட்டு வழமையான நிலைக்குக் கையையும் காலையும் கொண்டு வரங்கள் இவ்வண்ணம் 10 தரம் செய்யுங்கள்.

2. இருகால்களையும் அகட்டி நிமிர்ந்து நில்லுங்கள். இரு கைகளும் பக்கத்தில் இருகட்டும், கைகளின் நிலையை மாற்றாமலேயே உங்கள் உடம்பை வலது பக்கத்திற்கு இயலுமா என வரை மெதுவாக வளையுங்கள் மெதுவாக நிமிருங்கள் முன்மாகிரியே இடது பக்கம் வளையுங்கள், மெதுவாக நிமிருங்கள், இதைப் 10 தரம் செய்யுங்கள். உங்களை மெல்லிய இடையான் ஆக்கச் செய்யும் இந்த உடற் பயிற்சி.

3. தரையில் நிமிர்ந்து படுங்கள் உங்கள் கைகளை நாரியில் வைப்புகள் இப்போது உங்கள் கால்களை ஒன்றாகத் தலைக்குமேல் உயர்த்தித் தலைக்குப் பின்னால் இருக்கும் நிலைக்கிட்டு கொடுங்கள். இந்த உடற் பயிற்சி உங்கள் நாரியை ஒடுக்கி அழகுறச் செய்யும், 10 தரம் செய்யுங்கள்.

4. உங்கள் அறையைச் சுற்றி இருக்கொள்ளும், கால்களாலும் (கால்களை மடக்காமல்) நாலு கால் மிருகங்கள் நடப்பதுபோல் நடக்கவும்.

- நன்றி "மாணிக்கம்"

இது போதுமே!

கனவில் ஒருநாள் நான் சிங்கத்தின் பிடரி

மயிரைப் பிடித்து உலுக்கினேன்.

சிங்கம் என்விடம் கேட்டது:

"அடைய்யா! உனக்கு எப்படி இவ்வளவு வீரம் வந்தது?"

நான் சொன்னேன்:

"நானும் கூடு சர்ப்பிடுகிறவன் தானே"

[கவிஞர் கண்ணதாசன்]

அவன் கிறிஸ்தவன்!

— இறைமக்கள் ஆக்கும் அரசை இறைமையாக, அதில் அவன் கிறிஸ்தவன்:

— சாதி உயர்வு தாழ்வு பார்க்க மாட்டான். அவன் கிறிஸ்தவன்:

— சிதனம் வாங்க மாட்டான். கொடுக்கவும் மாட்டான். அவன் கிறிஸ்தவன்:

— அபலைகளை ஏமாற்ற மாட்டான். அவன் கிறிஸ்தவ நிதிபதி:

— நியாயம் அவனிடத்தில் தன்னிறைப் போல புரண்டோடும் அவன் கிறிஸ்தவ வழக்கறிஞன்:

— பெரிய வழக்காட மாட்டான். அவன் கிறிஸ்தவ மருத்துவன்:

— பெரிய சான்றுரைக்க மாட்டான். தன் கடமையை ஆற்றத் தவறான். அது கிறிஸ்தவ திருச்சபை:

— எல்லாரையும் வாழ வழி காட்டும். கிறிஸ்து படைக்க

விரும்பிய இறைமையாக புனித்த மாசிற்கு ஒப்பாயிருக்கிறது.

அதை ஒரு பெண் எடுத்த முழுவதும் புனிக்கும்வரை மூன்றுபடி மாலிகே அடக்கி வைத்தான்

(மத். 13: 33) கிறிஸ்தவ தாக்கதால் சமுதாயத்தின் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணமுடியும்.

இது நிச்சயம், குடும்பமும் சிதை யாமல் மனிதத்தன்மை பாழ்படாமல் சமுதாயம் மாறியாக வேண்டும். அவ்வாறு மாற்றுவதே இறைமக்கள் பொறுப்பு.

(எல். ஆர். ஜோசன்)

உதவிக்கு அபிஷேக ஆராதனை

இம் மாதம் 13ஆம் திகதி காலை 8.30 மணிக்கு, வட்டுக் கோட்டைத் திருக்கோவிலில் போராயர் அருள்மிகு டி.ஜே. அம் பலவாணர் அவர்கள் தலைமையில் உதவிக்கு அபிஷேக ஆராதனை நடைபெற்றது.

அராவிச் சபை ஊழியன் திரு. எஸ். பஞ்சாத்தனம், அள வெட்டி சபை ஊழியன் திரு

ஏர்ஸ். பி. சொலமன்ஸ், கிளி கொச்சி சாலோம்கார், கோண

வில் சபைகளின் ஊழியன் திரு. பி.ஜே குரியமுமார் ஆகியோர்

உதவிக்குருக்களாகத் திருநிலைப் படுத்தப்பட்டனர். என். எஸ்.

ஜெயசேகன் அவர்கள் அருளுரை வழங்கினார்.

ஆராதனை முடிவில் அனைவர்க்கும் விருந்துபசாணை நடத்

தப்பட்டது.

சன்னத்தைப் பற்றிய வாக்குறுதிக்கு அதுவே சிறந்த பதில்.

மேலும், மோசே கூறியது எனக்கும் உம்முடைய ஜனத்துக்கும் உமது கண்களில் தயவு கிடைத்ததென்பது எப்படி விளங்கும்; நீர் எங்கோடு வருவதினால் அல்லவா? அப்போது தான் நானும் உமது ஜனமும் பூமியிலுள்ள சகல ஜனங்களிலிருந்தும் பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்பது விளங்கும்' என்று சொல்லுகிறார்.

கடவுளின் பிரசன்னம் நம்முடன் இருக்கிறது என்பதை உறுதியாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பத்தில் நல்ல வழிப் பயணத்தில் அவருடன் செல்ல உடன் படுவதிலேயே நம் விசுவாசத்திற்கான அறிகுறி துவங்கும்.

உமது வழிகளை எனக்குக் காண்பித்தருளும்? என்பது மோசேயின் வேண்டுகோள் 'நானே வழி' என்பதே கடவுளின் பதில் இருள் நிறைந்த இன்றைய சூழ்நிலையில், வழியறியாது ஏங்கித் தவிக்கும் நம்மை, நானே வழி, என்னைப் பின்பற்றி வாருங்கள்' என இயேசுபெருமான் அழைக்கிறார்.

EDITORIAL

Human Rights: New Perspectives

Coming hard on the heel of youth problems which have reached pandemic proportions in Sri Lanka, the youth Pop Performance, organised by Amnesty International [The word 'Amnesty' is from a Greek word meaning 'forgetfulness'] at London's Wembley Stadium today (2-9-88) to mark the fortieth anniversary of the United Nations Declaration of Human Rights projects an image poignant as well as edifying.

The Pop Group is expected to play to live audiences, totalling some one million people and to television viewers, numbering some one billion during its 56,000 kilometers (35,000 miles) odyssey through Europe, America and Asia.

Local artistes, we are told, will join the main cast in Hungary, France, Italy, Costa Rica, Canada, United States, Zimbabwe, Brazil, Argentina, Japan and India. Say the organisers:—

"Music was chosen to deliver the message of human rights because half of the world's population is under the age of twenty five."

Since the guns of World War II fell silent, West Germany has followed a similar pattern in her quest for identity.

West Germany's local, state and national governments, we read, subsidise culture to the tune of 1.1 billion dollars, a year—the highest cultural subsidy in the world. There are 60 opera houses (in 58 cities), some 2000 theatres, 800 museums and 1000 art galleries. "On account of bad weather", explains a Berlin critic, "the German Revolution was born in music".

The low-decibel level of the human rights drive in Sri Lanka has been a very disturbing phenomenon in recent years. Far from our music and culture bringing us the 'message', the passage through Parliament in July 1979, of the "Prevention of Terrorism Act (Special Provisions)" and the attempted enactment last month of the "Indemnity Bill" has only served to remind us of our waning sense of cultural heritage. Those words of Paul Lehmann, a modern Theological Ethicist—"Justice is the foundation and criterion of law: law is not the foundation and criterion of justice"—rings at tenor pitch in a country which is proud of its 2000-year old religious tradition.

Sri Lanka has a Tamil population which is articulate and aware. Fundamental to them is Education which is woven inextricably with their fundamental rights. No other ethnic group in Sri Lanka (proportionate to their numbers) has perhaps, sent so many of their sons and daughters to College (by which we mean University) as the Tamils.

Speaking of the Northern part of the country, particularly the Jaffna District, which has the largest concentration of Tamils in the North, the buoyant days are now gone by, when almost every month saw an "Aranketam" [the inaugural public performance of a trainee in Bharathanatyam] at Veerasingham Hall, Jaffna, and almost every week saw a Carnatic Music Recital at Trimmer Hall or the Open Air Auditorium of the Jaffna Municipality.

It became even the norm for Sinhalese political leaders coming up North to have carnatic music or Bharatha Natyam recitals of Indian artistes precede their public meetings which they generally addressed from the Open Air Stage at the Jaffna esplanade. "There can be no mischief sure" as Cervantes said "where there is music".

A palpable anxiety now hovers over the Tamil areas of the North and East over which the IPKF are now put in command. An obsession with "defense" which marked the military regime of the Sri Lankan security forces before the ACCORD has now been supplanted after the ACCORD, by the pre-occupation of the IPKF with the "ground situation" in the North and East which would be conducive for the North-Eastern Provincial Council Election—a crucial event in Sri Lankan annals in which even the government members in Sri Lanka do not seem to have an open mind.

The under-19, it is said, constitute half the teeming millions of India and the under-15, half the increasing population of Sri Lanka. In this demographic context, the approach to the problem of PEACE in Sri Lanka should be on lines which would take the heat off the present conflict rather than intensify it.

Endless webs of interconnections we know, provide a disturbing focal point of instability in the contemporary political scene. But unresolved situations can always provide the breeding ground for trouble and disaster.

There is an incubus of shame which every nation has to carry on its conscience until the end of history. In Sri Lanka it is the shame of our not discovering as yet the heart of the crisis in the land, and not changing our approach.

Crucified Hope — Beyond Liberation

The Rev. A. Jeyakumaran who was away for a year of Post Graduate studies at Andover Newton Theological Seminary in Boston, returned to Jaffna early in September, after completing his S.T.M. at the Seminary. He also followed a six weeks summer course on Communication, conducted by the Notre Dame University in Indiana.

The Rev. Jeyakumaran wrote his dissertation on the subject 'Crucified Hope — Beyond Liberation'. This thesis which was based on the experience of the Tamil People's struggle for freedom in Sri Lanka has been highly commended by the Seminary and recommended for publication. We congratulate the Rev. Jeyakumaran on his achievement.

Obituary

Mrs. Pathmini Sugunananthan

The death occurred under tragic circumstances of Mrs. Grace Pathmini Sugunananthan, wife of the Rev. S. N. Sugunananthan, in Peterhead, Australia. Mrs. Sugunananthan was driving her car which collided with another on Friday the 9th September at 7.30 p.m. She succumbed to her injuries after one hour. Rev. Sugunananthan's daughter Rhoda who was also

in the car escaped without injuries. The funeral took place in the Uniting Church Taperoo on Tuesday the 13th September.

She leaves behind besides husband Rev. Sugunananthan Peter and John (sons), Rhoda (daughter) and Alex Thambirajah and George Thambirajah (brothers).

Rev. S. N. Sugunananthan
9, Wooldridge Street
Peterhead
S. A. 5016 — Australia.

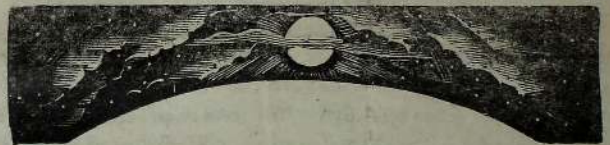
Mr. R. C. Thavarajah

Mr. R. C. Thavarajah, Retired Senior Superintendent of Police passed away on Monday the 12th September. The funeral took place at his residence at 51, Point Pedro Road, Jaffna on Wednesday the 14th September. He leaves behind his wife Kamalathevi who is a teacher at Vembadi Girls High School.

Rev. Sam Tampoe

Rev. Sam Tampoe passed away on Monday the 12th September after a brief illness. The funeral takes place at Chavakachcheri on Monday the 19th September at 9 a.m. He leaves behind besides his wife Lydia Rasamany, Joyce Subanthi (daughter), Noel Suresh (Madras Christian College) and Daniel Rohan (Maldives) sons. The remains will be taken for interment at Chavakachcheri Cemetery.

(An appreciation of the life and ministry of Rev. S. Tampoe will appear in our next issue.)

Meditation

"Thy life for Me wilt thou lay down? Amen Amen I say to thee the cock shall by no means crow till thou hast denied Me thrice."

We can imagine a little of the shock which those words gave to the hearers. To Peter himself it was such that through all the following scene though others spoke he the readiest of all to speak was silent. His next appearance is at (John) Chap. XVIII: 10 where he draws his sword and begins to fight for his Master, and would undoubtedly have then laid down his life, if the Lord had not stopped the fighting. But great as was the shock to him, it was little less for his companions and its to all of them that the following words are addressed:

Let not your hearts be troubled; believe in God and believe in Me.

They were going to fail and to fail badly. Peter would deny Him and of all it is written that they forsook Him and fled (St Mark XIV 50). The failure must not become a cause of despair or dismay; rather let it teach its lesson. When we fail in our discipleship it is always for one of two reasons; either we are not trying to be loyal, or else we are trying in our own strength and find that

it is not enough. The former is known to be sinful but occasions no bewilderment. If we do not try, our lack of success is explained through failure to try may well fill us with dismay. The root of that failure, however, is the feebleness of our faith as a settled direction of mind and will. If our habitual faith were stronger we should always try to be loyal. When we try in our own strength and find it insufficient, this too is evidence of defect in faith. Our faith is strong enough to prompt us to try; but it is not strong enough to claim the power of God for His service. Until our trust is perfect, we need to supplement our habitual reliance upon God with special acts of trust—probably expressed its secret but conscious prayer—at moments of acute difficulty or temptation.

Failure then always proves that faith is insufficient. It should drive us back upon God, forgetfulness of whose Grace has caused the failure. Then every fall into sin can become the occasion for growth on Grace.

Let not your hearts be troubled, trust God and trust Me.

— Archbishop William Temple.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/J/64/News/87.
Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sugunanantha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 16th September 1988 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalar Road, Jaffna.